

Posudek na diplomovou práci

Název: Pozornost žáků středních škol během procesu učení při použití špuntů do uší

Autor: Bc. Pavlína Doležalová

Vedoucí: Mgr. Jiří Lukavský, Ph.D.

Cílem práce bylo otestovat, zda použití špuntů do uší zlepší pozornost žáků a jejich výkon při učení. Autorka pomocí tří metod otestovala celkem N=215 dětí/studentů rozdělených na experimentální a kontrolní skupinu (between-subject design). Mezi oběma skupinami nebyly nalezené rozdíly ve výkonu. Autorka je při interpretaci výsledků opatrná a podrobně popisuje omezení provedeného výzkumu.

Po **formální stránce** má práce 70 stran textu a 14 stran literatury. Seznam literatury je poměrně rozsáhlý. Autorka cituje zahraniční i tuzemské zdroje, a to od historických až po recentní. Na několika místech odkazuje také na další literaturu (The Guardian, HuffPost, Harvard Business Review a další). Citace jsou zpracovány dobře s občasnými nepřesnostmi (např. název v uvozovkách – Larner & Leach (2002); Johnson (2014) není citován v textu; některé linky jsou aktivní, jiné ne; velká písmena u názvů časopisů by bylo dobré sjednotit – Davis (2008) vs. Samelli et al. (2018)). Práce má obvyklou strukturu a je psána čtivě. Překlepů ve slovech jsem si nevšiml, jen na řadě míst jsou nadbytečné mezery nebo tečky (čísla příloh).

V **teoretické části** autorka představuje různé definice pozornosti, popisuje její dělení a základní vlastnosti. Uvádí hlavní teorie pozornosti a fyziologické mechanismy. Obsah teoretické části odpovídá zaměření práce, jen místy text jde příliš do šířky na úkor hloubky. Například Posnerův model (s.17) je popsán jen pár větami a je otázka, zda se nedalo jít více do hloubky či naopak zda by nebylo lepší jej vynechat. Jindy velká stručnost vede k málo informativním výrokům („... tím lépe budou propojené jejich prefrontální okruhy“, s.39). Řada odkazů na jednotlivé výzkumy je pro čtenáře sice ilustrativní a zvyšuje čtivost textu, ale pocit roztříštěnosti podporuje. V dalších částech teoretické práce se autorka věnuje vývojovým specifikům školáků a adolescentů, a popisuje metody používané při testování pozornosti. Přes uvedené výhrady teoretická část čtenáře připravuje na téma zkoumané v empirické části.

V **empirické části** autorka představuje výzkum efektivity použití špuntů do uší během učení s důrazem na pozornost. Autorka podrobně popisuje kritéria výběru použitých metod i sber dat. Pár poznámek ke zpracování: Tabulky 2-5 by neměly mít nadpis „Report“. Při reportování výsledků by výrazy „ $p = 0,000$ “ měly být uváděny jako „ $p < 0,001$ “ (s.69). V tabulkách by místo „špunty (0 – ne, 1 – ano)“ a „0“ a „1“ mohlo být uváděno rovnou „bez špuntů“ a „se špunty“. Přestože je výzkum jednoduchý, jeho popis podává poměrně dobrý obraz o možných obtížích za daných logistických podmínek sberu dat (hromadné testování v průběhu jedné vyučovací hodiny).

Jako vedoucí mohu říci, že autorka přistupovala k přípravě výzkumu velmi pečlivě, pravidelně konzultovala a zároveň pracovala samostatně.

Otázky na autorku

- Jak by mohl výzkum vypadat při použití within-subject designu? Jaké by to mělo výhody/nevýhody?
- Dalo by spekulovat, proč je dosud málo výzkumů efektivity špuntů do uší?

Předloženou práci hodnotím **VELMI DOBŘE** a **DOPORUČUJI K OBHAJOBĚ**.

V Praze 10.5.2019

Mgr. Jiří Lukavský, Ph.D.